From:	Ehud Barak <ehbarak1@gmail.com>
To:	Ronen Bergman <rbergman@netvision.net.il>
CC:	
Date:	Thu, 6/11/2015 11:18:43 PM
Subject:	Re: שקרים שסיפרו לי על החרם

נסה להקשיב. 33 דק. מענינת אותי התרשמותך המדוייקת. אב

Sent from my iPhone

On Jun 11, 2015, at 21:26, Ronen Bergman <rbergman@netvision.net.il> wrote:

תודה רבה

רבים אמרו לי שהתרשמו עמוקות מהנאום שלך בכנס הרצליה

From: Ehud Barak [mailto:ehbarak1@gmail.com]
Sent: Thursday, June 11, 2015 12:59 PM
To: Ronen Bergman
Subject: Re: שקרים שסיפרו לי על החרם

רונן
קראתי כבר בעיתון. מצויין. אב

Sent from my iPhone

On Jun 11, 2015, at 11:32, Ronen Bergman <ronen@ronenbergman.com> wrote:

Email not displaying correctly?
View it in your browser.

שישה שקרים שהם סיפרו לי על החרם

שלום לכולם,
כמה מהחברים ברשימת התפוצה ביקשו ממני לשלוח את המקור בעברית של המאמר אודות החרם על ישראל.
אני מצרף כאן סריקה של המקור וכן את הטקסט .
מקווה שתמצאו בו עניין.

שיהיה סופ"ש משובח,

רונן

שישה שקרים שסיפרו לי על החרם

מאת: רונן ברגמן

צבר האירועים האחרונים בעניין החרם, סימליים בעיקרם בנתיים, יכלו לשמש תמרור אזהרה. אלא שבליל הצהרות לאומניות ושקריות מסמא את עייני הציבור בישראל ומונע מדיון אמיתי בנושא. הנה כמה דוגמאות.

החרם הוא המשך לחרם הערבי נגד ישראל: לא נכון.

משנות החמישים עד שנות התשעים הפעילו מדינות ערב חרם כלכלי שהשתמש בנשק הנפט לכפות על גורמים בין לאומיים שלא לעמוד בקשרים עם ישראל. הפעם מדינות ערב, או כל ארגון מרכזי אחד, אינם מובילים את החרם. מדובר על צבר גורמים בכל העולם, רובם לא קשורים כלל זה לזה, שהמכנה המשותף היחיד להם הוא ביקורת חריפה ביותר על ישראל, חלקה שקרי, חלקה נכון, והרצון לנקוט צעדים כדי לכפות על ישראל להפסיק את הכיבוש.

החרם הוא תופעה ייחודית נגד ישראל ובגלל שאנחנו יהודים ומכאן-אנטישמי: לא נכון. השוואה של תופעת החרם נגד ישראל עם החרם הבין לאומי שהושת על שלטון האפרטהייד בדרום אפריקה בשנות השמונים, תגלה קווים רבים משותפים באשר למשתתפים, למקורות, לניסוחים, לאיזורים והנושאים עליהם הושת החרם, הקהלים ממנו צמח וכיו"ב. האם הסטודנטים שיצאו להפגנות ענק בקמפוסים בארצות הברית ואירופה נגד ההפרדה הגזעית והמשטר בפרטוריה היו גם הם אנטישמיים?

החרם הוא בעיקרו תופעה מזרח תיכונית ואירופאית. בארצות הברית הוא לעולם לא ייפגע: לא נכון. האהדה לישראל גבוהה יותר בארצות הברית מאשר באירופה אך גם שם המצב הולך ורע. אנשי הארגונים היהודיים מדווחים על קושי הולך וגובר בקמפוסים ברחבי אמריקה שם מתגברת פעילות תומכי החרם, אליו מצרפים יותר ויותר גורמי בתקשורת האמריקאית, הנתפסת בדרך כלל כפרו ישראלית. גם במדינות אחרות הנחשבות אוהדות ישראל מובהקות (קנדה, אוסטרליה) מתרבים הקולות בעד החרם. העובדה כי במדינות אלה הפוליטיקאים הבולטים והעיתונאים הבכירים הם או יהודים או תומכי ישראל לא תצליח להשקיט את אי-השקט הזה לאורך

זמן.

מאחורי החרם עומדים גורמי טרור\פלסטינים\קיצונים אנטישמיים: לא נכון. בוודאי שניתן למצוא במאות הארגונים וקבוצות הפייסבוק המעורבים בניסיונות להטיל חרמות על ישראל גם גורמים כאלה אבל אם זה היה תלוי בהם- החרם היה מוטל על ישראל כבר מזמן. ולא שהם לא ניסו. כוחו של החרם באחיזה שהוא הולך וצובר בקהלים רבים שאינם קשורים בכל צורה בסכסוך המזרח תיכוני. מרגע שהמחבלים המתאבדים הפסיקו להתפוצץ ברחובות הערים אצלנו ומספר הנפגעים הישראלים ירד דרמטית, נראה הסכסוך הישראלי-פלסטיני כאיזה ריב נדל"ני לא ברור, כזה שמעורר אי יציבות ונראה מרחוק כמו אפרטהייד.

ישראל תוכל לנצח את החרם אם משרד החוץ יהיה יעיל ומתוקצב יותר: לא נכון. אפשר להגיד הרבה דברים על משרד החוץ אבל הבעיה המרכזית במלחמה על החרם אינה בשיווק אלא במוצר. בעולם של 2015 אי אפשר לשווק כיבוש. הפעלה יעילה יותר של התעמולה הישראלית יכולה רק להרוויח זמן- עוד התנצלות ממנכ"ל אורנג, עוד דחייה בעיצומים של פיפ"א. היא לא תוכל לדחות אותו לעד. אמצעים חשאיים וגיוס משאבים לפעילות ממוקדת טובים נגד יריבים ספורים, לא נגד מאות ארגונים ועשרות אלפי פעילים.

"מטרת הקמפיין אינה רק להשפיע על מדיניות ישראלית כזאת או אחרת, אלא.... לחסל את קיומה כמדינה יהודית ודמוקרטית" (השרה איילת שקד): זה אולי נכון לגבי חלק מהמוחים נגד ישראל אך אינו נכון כלל לגבי רבים אחרים. אפשר להתווכח עם דעתם, אפשר לומר שהם טועים או משקרים. עם זאת, מהיכרותי ופגישות עם חלק מהגורמים הקוראים לחרם,

אני מתרשם כי מדובר באנשים וארגונים שבאמת משוכנעים כי בגלל הכיבוש ישראל הופכת מדינת אפרטהייד וכי מחובתם לשנות זאת. יגיד מישהו- איך אתה יודע? מדובר באנטישמים מתוחכמים המסתירים את כוונותיהם האמיתיות. ואיך הם יודעים? הטענה על מזימה להשמדת ישראל במסווה של ביקורת נגד הכיבוש דורשת הוכחה וחובת ההוכחה על הטוען. לא רק זאת- אם אכן מדובר על אנטישמיות אירופאית מושרשת, היכן היא הייתה כל השנים עד עכשיו? ערב מלחמת ששת הימים נערכו באירופה הפגנות ענק בעד ישראל. מאז תחילת הכיבוש הלכה התמיכה בה והתפוגגה עד לתופעת החרם של ימים אלה.

שלטון האפרטהייד לא קרס בגלל פעולות הטרור של הANC אלא בגלל שראשי השלטון ראו את בריחת הבנים שלהם, שלא רצו לגדול במדינה מצורעת והבינו שהגיעו לסוף הדרך. ההשוואה של תומכי החרם בין ישראל ובין האפרטהייד רחוקה מלהיות מדוייקת, אך ההשוואה ביחס העולם אליהם בשנות השמונים ואלינו היום- מדוייקת מאוד. ראוי שנביט לאמת הזו בעיניים ונבין כי יש רק דרך אחת יעילה להתמודד עם החרם- משא ומתן מדיני אמיתי עם הפלסטינים.

Friend on Facebook **Forward to Friend** **Unsubscribe from this list**

Copyright © 2015 Ronen Bergman, All rights reserved.
You are part of this list because you signed up for newsletters on Ronen Bergman.com